

Dosarul nr. 2ra-1186/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Ciocana (jud. I. Secieru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. Iu. Cimpoi, I. Secieru, A. Danilov)

ÎNCHEIERE

26 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Vasile Dregher, reprezentat de avocatul Ion Modval

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Mixte Compania Internațională de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni împotriva lui Vasile Dregher cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare în ordine de regres și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 29 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de către Întreprinderea Mixtă Compania Internațională de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni, casată hotărârea din 25 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana și emisă o nouă hotărâre de admitere a acțiunii

constată:

La 31 octombrie 2017, ÎM CIA „Transelit” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vasile Dregher cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare în ordine de regres și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la data de 30 septembrie 2015, în mun. Chișinău, s-a produs un accident rutier cu implicarea automobilului de model „VW Polo”, cu nr. de înmatriculare XXXXX condus de către Vasile Dregher și automobilul de model „VW Golf”, cu nr. de înmatriculare XXXXX condus de Artur Vizitiu.

Conform procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI03189156 din 5 octombrie 2015, Vasile Dregher a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (2) Cod contravențional, fiindu-i aplicată o pedeapsă cu amendă și 6 puncte de penalizare.

La momentul producerii accidentului rutier, automobilul de model „VW Polo” cu numărul de înmatriculare XXXXX, condus de către Vasile Dregher, deținea poliță de asigurare la ÎM CIA „Transelit” SA seria RCAI nr. 001795639.

Urmare a producerii cazului asigurat, a fost deschis dosarul de daune nr. 391/10-2015-CH/RCA și s-a decis de a achita părții vătămate despăgubirea de asigurare în mărime de 40485 de lei, ceea ce s-a realizat conform dispoziției de plată nr. 774 din 10 noiembrie 2015.

A susținut că în procesul regularizării dosarului de daune s-a constatat că Vasile Dregher a comis accidentul rutier ieșind pe sens opus.

Astfel, a considerat ca incidente la caz prevederile art. 29 din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006 coroborat cu art. 17 alin. (2) din Legea cu privire la asigurări nr. 407 din 21 decembrie 2006, potrivit căreia în asigurarea de răspundere civilă, asigurătorul are dreptul, în cazurile prevăzute la alin. (1), la acțiunile de regres față de persoana răspunzătoare de cauzarea prejudiciului.

Cu referire la prevederile art. 8 alin. (2) lit. f), 514, 1415 Cod civil, art. 1, 17 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Legea cu privire la asigurări nr. 407 din 21 decembrie 2006, Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009 cu privire la aprobarea Regulamentului Circulației Rutiere, a subliniat că persoana vinovată în accidentul rutier din 25 septembrie 2015, prin acțiunile sale și anume ieșind pe contrasens nu a cedat trecerea autovehiculelor care vin pe sens opus, prin urmare a facilitat producerea evenimentului rutier, în consecință este obligat să ramburseze paguba cauzată.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 8, 9, 11, 14, 1329, 1398, 1415 Cod civil, art. 29 din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 -XVI din 22 decembrie 2006, art. 17 din Legea nr. 407 din 21 decembrie 2006 cu privire la asigurări, art. 5, 7, 27, 38 alin. (1), 94, 96, 118, 138, 166-167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea în ordine de regres de la Vasile Dregher în beneficiul ÎM CIA „Transelit” SA a sumei de 40485 de lei cu titlu de prejudiciu material și a tuturor cheltuielilor de judecată, inclusiv și taxa de stat în cuantum de 1214,55 de lei.

Prin hotărârea din 25 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Au fost încasate de la ÎM CIA „Transelit” SA în beneficiul lui Vasile Dregher, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5000 de lei.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut că ordinea de regres a asigurătorului și temeiurile pentru aceasta sunt stabilite conform normei speciale și anume de art. 29 din Legea nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, fiind indicate temeiurile exprese ale regresului, care, în speță, nu se întrunesc, iar pentru dreptul de regres conform art. 17 din Legea cu privire la asigurări nr. 407 din 21 decembrie 2006 nu sunt întrunite condițiile, în acest sens lipsind elementul de intenție și orientare a acțiunilor spre facilitarea producerii cazului asigurat.

Prin decizia din 29 ianuarie 2019, a fost admis apelul declarat de către ÎM CIA „Transelit” SA, casată hotărârea din 25 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă.

A fost încasată din contul lui Vasile Dregher în beneficiul ÎM CIA „Transelit” SA despăgubirea de asigurare în sumă de 40485 de lei și cheltuielile de judecată în sumă de 2125,46 de lei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că Vasile Dregher încălcând Regulamentul circulației rutiere, ce se confirmă prin decizia agentului constatator din 5 octombrie 2015, prin care a fost recunoscut vinovat și sancționat contravențional în temeiul art. 242 alin. (2) Cod contravențional, se dovedește faptul, că prin acțiunile sale, Vasile Dregher a facilitat producerea evenimentului asigurat.

La 3 aprilie 2019, Vasile Dregher, reprezentat de avocatul Ion Modval a declarat recurs împotriva deciziei din 29 ianuarie 2019, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe. Totodată, a solicitat încasarea din contul ÎM CIA „Transelit” SA în beneficiul său a cheltuielilor de judecată suportate în instanța de apel în mărime de 2000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și suma de 607,28 de lei cu titlu de cheltuieli pentru achitarea taxei de stat la depunerea recursului.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel considerând-o ca ilegală și neîntemeiată.

A menționat că instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material și a apreciat arbitrar probele prezentate de părți.

A evidențiat că din cadrul instrumentării cauzei contravenționale, se deduce că în timp ce dânsul se deplasa spre str. Sarmisegetuza mun. Chișinău, din partea dreapta nu a observat automobilul de model „WV Golf” care se deplasa pe str. Grădina-Botanica mun. Chișinău spre bd. Dacia mun. Chișinău și ca urmare s-a produs accidentul, în consecință, nu a prevăzut urmările care au survenit și nu și-a dorit producerea lor, astfel că accidentul rutier s-a produs din imprudența manifestată în trafic.

A considerat că instanța de apel a apreciat eronat circumstanțele cauzei și normele de drept material, stabilind că dânsul a ieșit pe sens opus și astfel acțiunile lui au fost orientate spre facilitarea producerii evenimentului asigurat.

Cu referire la prevederile art. 17 din Legea cu privire la asigurări nr. 407 din 21 decembrie 2006, art. 14 alin. (2) și alin. (3) Cod contravențional, pct. 32 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 16 decembrie 2013 cu privire la aplicarea de către instanțele judecătorești a legislației în domeniul asigurărilor obligatorii și facultative a transportului auto, a indicat că hotărârea organului competent în speța dată este încheierea din 5 octombrie 2015, întocmită de inspectorul principal al Serviciului Documentare Accidente Rutiere a Secției de Supraveghere Transport și Circulație Rutieră a Direcției de Poliție a mun. Chisinau al Inspectoratului General al Poliției, Stanislav Poiana, care a stabilit că Vasile Dregher a manifestat imprudență la trafic.

A evidențiat că în conținutul deciziei sale, instanța de apel nu a indicat care au fost acele acțiuni intenționate ale lui, orientate spre facilitarea producerii evenimentului asigurat, ori simplul fapt că dânsul nu a cedat prioritate automobilului care venea din sens opus, din cauza că nu l-a observat ca urmare a îngrădirii vizibilității de către automobilul care se afla în fața sa, nu poate servi temei de a cataloga fapta ca facilitare a producerii evenimentului asigurat, or provocarea cât și facilitarea producerii evenimentului asigurat sunt elemente ale acțiunii intenționate.

Pe când, accidentul rutier a avut loc în condiții independente de voința lui, nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale și nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, accidentul rutier fiind cauzat din imprudență.

A considerat eronată aprecierea instanței de apel precum că odată ce intimatul/recurentul a încălcat prevederile Regulemantului circulației rutiere, atunci

acțiunile lui sunt îndreptate spre facilitarea producerii cazului asigurat, or această interpretare contravine prevederilor legale.

A obiectat că Legea cu privire la asigurări nr. 407 din 21 decembrie 2006, la care a făcut referire instanța de apel în motivarea deciziei recurate, este o lege generală de reglementare a activității de asigurare și reasigurare a bunurilor la general.

Însă, instanța de apel nu a luat în considerație și nu a motivat respingerea argumentelor sale, precum că legea specială aplicabilă speței date este Legea nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule.

Iar prevederile art. 29 lit. a) din Legea nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, indică expres că asigurătorul are dreptul să înainteze acțiune de regres persoanei răspunzătoare de producerea pagubelor în cazul în care accidentul a fost produs cu intenție.

Totodată, instanța de apel a lăsat fără apreciere răspunsul Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr. 04.386 din 4 februarie 2016, prin care inclusiv se probează că ÎM CIA „Transelit” SA nu deține temei pentru înaintarea acțiunii de regres față de dânsul.

Astfel, Comisia Națională a Pieței Financiare, fiind instituția de reglementare și autorizare a activității participanților la piața financiară nebancaară, precum și supraveghere a respectării legislației de către ei, în urma examinării tuturor circumstanțelor cauzei a constatat că ÎM CIA „Transelit” SA nu a probat acțiunea intenționată a lui Vasile Dregher și în acest sens nu deține temei pentru înaintarea acțiunii de regres față de persoana responsabilă de producerea pagubelor.

Cu referire la prevederile art. 376 alin. (1), 383 alin. (1) CPC, a indicat că instanța de apel a încălcat și normele de drept procedural, astfel încât din înregistrările audio a ședinței de judecată, se deduce că instanța de apel a trecut la etapa pledoariilor, omițând etapa de cercetare a probelor, prin ce a încălcat ordinea procedurală stabilită de legiuitor.

La 29 mai 2019, ÎM CIA „Transelit” SA a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de către Vasile Dregher, reprezentat de avocatul Ion Modval.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 13 februarie 2019, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 169), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 29 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Vasile Dregher, reprezentat de avocatul Ion Modval, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vasile Dregher, reprezentat de avocatul Ion Modval, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Vasile Dregher, reprezentat de avocatul Ion Modval urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Vasile Dregher, reprezentat de avocatul Ion Modval împotriva deciziei din 29 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari